

„Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett.” (Ap. Csel. 20, 28)

ŐRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2019 • V. Évfolyam • 3. szám • Ára: 1,25 lej

Várjuk az Urat!

„Legyetek tehát türelemmel, testvéreim, az Úr eljöveteleig. Íme, a földművelő várja a föld drága gyümölcsét, és türelmesen várja, amíg az korai és késői esőt kap. Legyetek tehát ti is türelemmel, és erősítsétek meg szíveteket, mert az Úr eljövele közel van.” (Jak. 5, 7-8)

(...)Legyetek...türelemmel... az Úr eljöveteleig.” Nagyon fontos, hogy jól értsük most ezt az adventi üzenetet. Olyan sok ugyanis a türelmetlenség és a mértéktelenség a világban, hogy sokszor találkozunk azzal a figyelmeztetéssel, hogy elégedjünk meg azzal, amink van, hogy tudjunk belenyugodni a dolgokba, tudjunk megelégedni a kevéssel vagy akár a nincs-csel is. Jakab apostol azonban nem ilyen türelemre biztat bennünket az Úr eljöveteleének várásakor. Olyan türelemről van itt szó, mint amilyen türelme a kánaáni asszonynak volt a Máté evangéliuma 15. fejezetében. Hiszen őrá sem azért szoktuk használni a türelmes jelzót, mert egy mindenbe belenyugodni tudó embert ismertünk meg benne. Éppen ellenkezőleg. Türelmes volt ő, de az állhatatosságban és a kitartásban. Nem nyugodott bele lánya szenvedésébe, nem nyugodott bele, hogy ne találkozhasson és ne beszélhessen Jézussal leánya érdekében. Szerénynek szerény volt ő, hiszen nem sértődött meg, amikor a tanítványok annyira nem éreztek vele együtt, hogy egyenesen el akarták küldeni, amikor Jézus után kiáltozott. Nem sértődött meg még akkor sem, és nem kérte ki magának, amikor még maga Jézus is el akarta őt küldeni segítség nélkül. Nem volt ő tehát gögös, nem volt ő mértéktelen, ő egyszerűen csak nagyon szerette a lányát, aki szenvedett, és nagyon szerette volna meggyógyulva látni és ezért kitartóan kérte az Urat. Állhatatos volt és elnyerte jutalmát. Ilyen türelemre hív tehát ma bennünket is Jakab apostolon keresztül a mi élő Urunk. Azt mondja ma nekünk Igéjén keresztül Jézus: Kitartó és állhatatos

türelemmel várjátok az én eljövetelemet. Ne hallgassatok azokra, akik olyan türelemre intenek benneteket, amelyik könnyen lemond a másikról, vagy éppen még saját magáról is. Ne hallgassatok azokra, akik azért intenek türelemre benneteket, hogy nekik több jusson. Ti inkább a magvetés nehéz és fárasztó munkájában legyetek hosszan tűrők, az egymásért a végső pontig is elmenni akaró szándékban legyetek kitartók. Ti abban legyetek állhatatosak, hogy ne itt a földön rendezkedjete be végleg, hanem hosszan tűrő hittel és bizalommal várjátok, hogy én visszajöjjek hozzátok és magam mellé vegyelek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is.

Az apostol a türelemre való felszólítást még egy fontos tanáccsal támogatja meg: „erősítsétek meg a szíveteket, mert az Úr eljövele közel van.”

(...) Mit jelent ez azonban a hétköznapjainkban? Elsőként azt kell tudnunk, hogy a szív megerősítésének, megtámasztásának három forrása lehet. Lehetek ugyanis először én magam, aki erősíthetem magamban a jót, mégpedig azáltal, hogy önvizsgálatot tartva és így gyengeségeimet felismerve különféle módszerekkel védem magam a rám leselkedő veszélyektől. Például ha tudom magamról, hogy nagyon könnyen elcsábulok, és mértéktelen vásárlásba kezdek, ha betévedek egy bevásárlóközpontba, akkor tudom azzal erősíteni a szívem, hogy időt szánok rá és felkészülök arra a napra, amelyiken be szeretnék vásárolni, hiszen olyan apróságokkal, mint egy precízen összeírt bevásárlólista, vagy hogy csak annyi pénzt viszek magammal, mint amennyit valóban el szeretnék költeni, sokat tudok segíteni magamon.

Vagy például, ha tudjuk azt magunkról, hogy a szinte mindenkire és mindenre kiterjedő figyelmünknek és érdeklődésünknek van egy olyan hátránya, hogy elmulasztjuk fontos munkahelyi vagy épp családi teendőinket, akkor tudunk azzal segíteni könnyen elcsábuló, csalárd szívűnknek, hogy pontos időbeosztást, tervet készítünk minden napra, és így rendet teremtünk napjainkban, és minden feladat elvégzésére jut időnk. Lehet, hogy néhányunknak triviálisaknak tűnnek ezek a most elhangzott példák, de azt kell hogy megértsük, hogy bizony mi magunk is tudjuk erősíteni, támogatni csalárd és könnyen elcsábuló szívűnk, például néhány egyszerű és előrelátó módszerrel.

A második fontos forrása a szív megerősítésének az ember felebarátja, vagyis a másik ember. Nagyon sokat tud ugyanis segíteni a szív gyengeségein egy igaz társ, barát. Hányan tudnánk ugyanis most olyan emlékeket idézni, amikor egy felebarátunk, keresztyén testvérünk segített nekünk elcsábulni akaró szívűnk megfékezésében. Milyen jó, ha van bennünk bátorság, és legfőképpen szeretet, hogy a másik gyengeségeit látva ne érdektelenül elforduló embertársai vagy épp ellenségei, hanem inkább támaszai legyünk egymásnak.

A harmadik és egészen biztosan a legfontosabb forrása pedig a mi csalárd szívűnk megerősítésének, maga a mi

Urunk. Ő az ugyanis, aki mindenkitől jobban ismerve bennünket, figyelemzetni tud minket a kísértések idején, sőt meg tud erősíteni minket vagyis erőt tud adni nekünk, hogy ellen tudjunk állni. Merjük rábízni hát életünket, higgyük el igazán, hogy ő tud és akar nekünk segíteni, és ehhez pedig vegyünk példát ma a kánaáni asszonytól, vagyis vegyünk példát róla az ő hitét és bizalmát tekintve is, hiszen nem csak kitartó és állhatatos türelemmel várta az Urat, hanem nagy hittel és bizalommal is, hiszen egészen mélyen hitt abban, hogy Jézus asztaláról egy morzsa is elég neki ahhoz, hogy leánya meggyógyuljon.

Vigyük ma magunkkal Istenünknek azt az adventi üzenetét, hogy ne tétlen türelemmel várjuk a mi Urunk, megváltó Jézus Krisztusunk visszajövetelét, hiszen a tétlen várakozásban nincs hit és nincs szeretet sem. Imádkozzunk azért, hogy olyan forró szeretet égjen bennünk egymás iránt, hogy hosszan tűrő módon, állhatatosan és kitartóan tudjuk Jézus elé vinni az egymás és a magunk életkérdéseit. Ne történjen meg az velünk, mint a választott nép sok tagjával, akik levették tekintetüket az Úrról, és amikor az beteljesítette ígéretét, alig voltak páran, akik felismerték azt.

Vegyük ma szívűnkre Jakab apostol szavait: Legyetek türelemmel és erősítsétek meg a szíveteket, mert az Úr eljövetele közel van. Így legyen. Ámen. (Forrás: szre.hu)

„Amit pedig szóltok vagy tesztek, mind az Úr Jézus nevében tegyétek, hálát adva az Atya Istennek Őáltala.” (Kol. 3.17)

Nagytiszteletű Vinczéné Pálfi Judit, egyházkerületi missziói előadótanácsos áhítatával kezdődött Nagyváradon a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége és a Sulyok István Teológiai Tudományok Intézete szervezésében a 4. kerületi presbiteri képzés.

Az előadótanácsos Máté 13. 31-32 verseit magyarázta az egybegyűlteknak, és arra bátorít, hogy merjünk vállalni dolgokat, a Krisztus által megbízott feladatokat, alázattal cselekedjünk és merjünk Isten kezében mustármagnyi hittel eszközök lenni, mert Őneki van útmutatása számunkra, és mindig tanít igéje által.

Tóth András a képzésre összegyűlt 60 presbitert Mózes 5, 29/9 verseivel köszöntötte. Bemutatta a Kolozsvárról érkezett **Dr. Papp György** egyetemi adjunktust, aki a *Heidelbergi Káté* és a *II. Helvét Hitvallás* címmel készült előadást tartani.

Az előadó a hitvallás szükségességéről és szerepéről beszélt, amit - Csiba Kálmán püspök szerint - egy nagy gyümölcsfához kell hasonlítani, ahol a gyökér a Szentírás, a törzs a hitvallás és a korona a keresztyén életet. Ha a Biblia olyan mint egy ország - amit meg kell ismerni -, akkor a Káté egy térkép, ami a fő útvonalakat megmutatja számunkra.

A Káté 129 kérdést és feleletet tartalmaz, mindenik végén igehelyeket találunk, amelyeket a szerzők: Ursinus Zakariás és Olevianus Gáspár heidelbergi professzorok írtak. 1563-ban és 1577-ben jelent meg Pápán az első magyar fordítása, amit Huszár Dávid készített és adott ki.

A hitvallás iránytűnek szolgál az egyházban, egy eszköz arra, hogy a hovatartozásomat meghatározza, egyfajta identitásjelző is. Műfaját tekintve a Káté tanítás, ami Kálvin szerint egy „mankó” arra, hogy kegyességre neveljen minket, és nagyon odafigyel a mindennapi életre.

Szerkezetileg három részből áll: Az *ember nyomorúsága*, *Az ember megváltása*, *A háládatosság*. Az előadó részeire tagolva magyarázta a Káté kérdéseit, feleleteit, összekapcsolva a Szentírással. Kiemelte az igaz hit fontosságát, ami egy aktív erő a keresztyén ember életében, amiben elraktározunk az igaz emberséget, de ami jó cselekedetek nélkül halott. Részletesen megmagyarázta az Apostoli hitvallás sorait, rendre kitért az Atya Istenről, a Fiú Istenről és a Szentlélek Istenről szóló kérdések és feleletek megvilágosítására. Kimerítő magyarázatokat nyújtott a sákrámentumokról - a látható igékről - elmondván, hogy azok olyan jelek, amelyek jelzik az evangélium ígéreteinek működését, pecsétek, amelyek hitelesítenek és hitünkben megerősítenek. A keresztség része a jelképes cselekedet (a vízzel való leöntés) és az ígéret. Az előadó hangsúlyozta a gyermekkeresztség előnyeit is. Az úrvacsora lelki betegeknek való orvosság.

Az Úr asztalához járulhatnak azok, akik megbánják bűneiket, és akik erősíteni akarják hitüket, de méreg azoknak, akik nem bánják meg bűneiket, és akik látják a maguk méltatlanságát, de méltónak képzelik magukat-mondta az előadó. Beszelt azokról a jelekről, amelyek az igazi egyházat jellemzik. Ez a négy jel a következő: ahol tisztán hirdetik Isten igéjét, kiszolgálják a sákrámentumokat, gyakorolják az egyházfegyelmet és a szeretetszolgálatot.

A Káté harmadik része az háladatosságról szól, amelynek részei a jó cselekedetek, a törvények és az imádság – a részek magyarázatára külön kitért az előadó. Hangsúlyt fektetett az imádkozás fontosságára, ami része annak a hálaadásnak, amit Isten tőlünk megkövetel, kegyelmét pedig csak azokkal közli, akik Őtőle kérik. Mindig egyedül az igaz Istenhez könyörögjünk –hangoztatta a professzor úr. „A Mi Atyánkhoz, aki a mennyekben van”, aki meghallgatja imádságunkat, és mindig tudja mi az, ami az én javamra szolgál.

A Kátét eleve tanításra írták, ellentétben a II. Helvét hitvallással, amit Bullinger Henrik személyi tanításra írt 1562-ben, és mint a svájci protestáns városok és kanonok közös hitvallását tette közé 1566-ban latin nyelven. Magyar nyelvre több ízben lefordították, legutóbb 1988-ban Buzogány Dezső,

Juhász Tamás és Sípos Gábor professzorok. Harminc fejezetet tartalmaz. Az előadó beszélt arról, hogy a Szentírás Isten igaz igéje, minden kegyességre megtanít, hogyan kell magyarázni a Bibliát, mit kell tudnunk a bálványokról, Isten imáadásáról és gondviseléséről, a bűnről, Krisztusról, a valóságos Istenről, Isten törvényéről, az anyaszentegyház összejöveleiről. Befejezésül a hitvallás végén található könyörgés felolvasásával fejezte be előadását a professzor:

„Kérjük Istent, a mi kegyelmes mennyei Atyánkat, hogy áldja meg népének fejedelmeit, áldjon meg minket és az ő egész népét a mi egyetlen Megváltónk, a mi Urunk Jézus Krisztus által, akinek legyen dicséret, dicsőség és hálaadás örökkön –örökké. Ámen !”

A két napos július 19-20-i képzés Kol.3.17 igéjének a felolvasásával és Tóth András elnök köszönő szavaival fejeződött be.

A presbiteri képzés négy alkalma lehetőséget nyújtott a Szentírás, a Káté és a II. Helvét hitvallás alaposabb megismeréséhez, ismereteink bővítéséhez és arra nevelt bennünket, hogy minden cselekedetünket csak Jézus Krisztus tanításai alapján végezzük.

Lakatos Nella
kerületi jegyző

„ViseljeteK gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére” (Ap.Csel. 20.28)

Egyházkerületi Presbiteri Szövetség konferenciája Nagyváradon

Pál apostol „búcsúbeszéde” az efézusi presbiterekhez volt az idei konferencia mottója, melyet a Királyhágomelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége tartott augusztus 30-31 –én Nagyváradon 70 presbiter részvételével.

A nyitó istentiszteletet Ft. Csúry István püspök úr tartotta a 2Krn. 10.16-19 versei alapján. A püspök úr felhívta a figyelmünket arra, hogy minden problémát beszéljünk meg egymás közt arra gondolván, hogy Isten mindig megmutatja hol vannak a rejtett titkok, amelyeket hasznosítani, beépíteni kell a mindennapi cselekedeteinkbe. Törekedjünk békességre, megfogadva a „vének” tanácsait, ne dőljünk be a generációs problémáknak, a ma ügyei mindig megoldhatók, csak tudni kell felismerni a kipróbált értékeket. A püspök úr beszélt arról, hogy a mai egyházunk legnagyobb kérdése a generációk kibékítése, mert mellőzzük azt, hogy elődeink cselekedeteit kipróbáljuk és kövessük azokat, amelyek őseink munkájában gyümölcsöt termett. Javítsunk gondolkodásunkon. Felelősségünk, nekünk presbitereknek, megélni magunkban azt, hogy Isten azért állított szolgálatba, hogy valami történjen, ne kettészakadva, hanem egységben éljünk. Érezzük azt, hogy egyedül Jézus Krisztus az, aki megszabadít, beáll életünk középpontjába és akkor emberi mivoltunk legszebb megvalósulása lesz az, amit együtt, az összetartozás szolgáiként valósítunk meg.

Tóth András kerületünk elnöke köszöntő szavai után Dr. Viczián Miklós, a Magyar Református Presbiteri Szövetség ügyvezető elnöke az anyaország presbiteri szövetség üdvözlését adta át, és beszélt azokról a lehetőségekről, amelyek adódtak ma a Kárpát-medencében egymás gyülekezeteinek a megismerésére, azokról, amelyeket a kormány nyújt a történelmi egyházaknak. Ugyanakkor sajnálatát fejezi ki, hogy a fiatal generáció hiányzik a templomokból. Közölte a jövő évre javasolt bibliai

igét a presbiteri szövetség munkálataira. (Lukács evangéliumának 14,17 verse)

Pályi József, az Erdélyi Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke kiemelte annak szükségességét, hogy a szolgálatainkban lépünk őseink nyomdokaiba, akiknek sokkal nehezebb volt hitüket megvallani. Kötelességünk Isten kegyelmét elfogadni, hiszen az Ő jóvoltából lehetünk együtt. Közli, hogy a jövő évben is kiadásra kerül a Kárpát-medencei és nyugat-európai magyar református presbiteri szövetségek zsebnaptára.

Tóth András elnök felolvasta Gyurkó Miklós Kárpátaljai Református Presbiteri Szövetség elnök és Dr. Tóth János missziói és diakóniai bizottsági elnök konferenciára küldött üdvözlő leveleit. Az elnök úr beszámol az elmúlt két év kerületi szinten történő presbiteri képzéséről, és elismerésképpen a 4-5 képzésen résztvevők igazolást kapnak, amit Ft. Csúry István püspök úr nyújtott át.

A konferencia munkálatainak első előadója Nt. Higved János Mátyás, Szatmár-Kültelek egyházköztség lelkipásztora, előadásának címe: „ViseljeteK gondot azért magatokra és az egész nyájra”. Előadásában kiemelte azt, hogy a közösség vezetőinek milyen óriási feladata a nyájra vigyázás. Pál apostol – aki példaképe a keresztyén püspököknek és elöljáróknak – búcsúbeszédének fő célja az, hogy követendő példát állítson a hallgatók elé. Fontos Istent és a nyáját önfeláldozóan szolgálni, az idők változása ellenére is meg kell őrizni az apostoli hagyományt az egyház életében. Ismerteti a presbiteri egyházvezetés kialakulását, fejlődését. Az Ószövetségben Jetró, Mózes apósa, aki „vén” tapasztalt, tiszteletreméltó és Mózesnek ajánlja a segítőköt, és az Újszövetségből Pétert és Pált emeli ki, akiknek munkássága nyomán alakul ki a presbiteri eszménykép. Ezekre a személyekre felnéztek, mert igazságot tettek, békítettek, fedték a bűnösöket és ennek közösségi visszatartó ereje volt a mai álhúmanus

bűntakargatással szemben. Beszél a szolgálattevőkkel szembeni biblikus elvárásokról, kiemelve a családi háttér, közösségi szellem, alázat, szelídség, határozottság jellemeit. Előadásában szölt Kálvin irányadó tanításáról, a harcról, amit a libertinusokkal folytatott, kiemelve az egyházfegyelem és a rend fontosságát az egyházban, ami hatott a társadalomra, politikára, gazdaságra és az erkölcsre. Beszél az egyházi vezetés dimenzióiról és előadásában kitért a mai kihívásokra, felszólítva a jelenlevő presbitereket, hogy „Vigyázz magadra és az egész nyájra”!

Nt. Szőnyi Levente Szilágynagyfalu egyházköztség lelkipásztora „A megtérés református szemmel” címmel tartott előadást. Elmondta, hogy maga a megtérés szó nem a református egyház ismerve, minket reformátusokat nem jellemez a megtérés. A megtérés egy lassú folyamat, egy irányváltás, emberként változik, lehet gyors és lassúbb folyamata is. Ez egy áldott kapcsolat Istennel a mi lelkünkben, aminek folyamatát nem szabad emberi teljesítménynek tekinteni, mert ez Isten lelkének munkája. A cél pedig Istent és az evangélium tanításaiban hinni és abban, hogy Krisztusban van bűnünk bocsánata.

„Építkezés gyakorlati megvalósítása egyházkerületi szinten” volt Nt. Farkas Zsolt közigazgatási előadótanácsos, Toldinagyfalu egyházköztség lelkipásztor előadásának címe. Kiemelte, hogy zsinatpresbiteri egyház vagyunk, az építkezés során a fő feladat a presbiterké, a lelkipásztor feladata az igehirdetés, lelkigondozás. Bármilyen építkezést vállalunk – lelkit vagy fizikait - az építkezés csak együtt sikeres. Annak személyi és anyagi feltételei vannak. Építkezéskor szükséges egy prioritási rendet megállapítani: mit kell megtenni, mire van szükség, van-e csapatom annak elvégzésére, szakemberek, kivitelezők megkeresése, források felmérése (saját és külső), és csak ezek után lehet elindítani a hivatalos lépéseket az építkezéshez. Az előadó beszámol a kerü-

letben megtörtént és folyamatban lévő építkezésekről és kéri a presbitériumokat, hogy merjenek tervezni, álmodni, kockázatokat bevállalni.

Nt. Forró László lelkészi főjegyző, Hegyközkovácsi egyházközség lelkipásztora „*A Presbiteri Szövetség léte és jövője*” címmel tartott előadásában elemzi a presbitériumok létrejöttének folyamatát, azok feladatait a fejlődési korokban, beszél a református egyház felépítéséről a reformáció, az ellenreformáció és a kommunizmus időszakában. Elemezte a kerületünkben kialakult állapotokat a rendszerváltás utáni időszakban, amit hármas irányzat jellemez: eljelentéktelenedés (lelkészközpontú), hitbuzgalmi és közéleti irányzat. Ekkor jött létre a presbiteri szövetség a kerületben a határon túli mintára, célja az identitáskeresés volt. Önálló jogi személyként működik

és konkrét irány nélkül kezdte meg tevékenységét. Az utóbbi években kezdett változás történni a szövetség életében, munkáját jellemzik az állandó képzések, amelyek szükségesszerűkké váltak, hiszen 20 éves távlatban óriási lelkészhiánnyal fog küzdeni a kerület. Be fog következni az az idő – állítja az előadó - amikor a gyülekezetekben a presbiternek kell majd gondoskodni az igehirdetésről, sákrámentumok kiosztásáról . A lelkipásztor külön gratulál az elnökségnek a képzések megszervezéséért, hiszen előrelátóan működik. Egyházunkban a bibliai modellt legyen a mérvadó, ahol egybekötődik az igehirdetés és az egyházfegyelem, kiegészítődik a diakóniai munkával, mert csak így módon biztosíthatjuk az egységes magyar református egyház fennmaradását –hangzott el az előadásban.

Az áhítatokat Nagyváradi –Csillagvárosi egyházközség lelkipásztora, **Nt. Vincze Zoltán** és **Nt. Vinczéné Pálfi Judit** –végezték. A konferencia értékelésében Nt. Vinczéné Pálfi Judit előadótanácsos elmondta, hogy a konferencia előadásai egymásra épültek, kéri, hogy a református presbiternek a Biblia legyen az útmutatója, imádkozó presbiterként állják meg helyüket a világban, vigyázzanak gyülekezetükre, mindig arra törekedjenek, hogy hagyjanak maguk után valamit.

Tóth András elnök úr közli az elkövetkezendő két év presbiteri képzés anyagát, kéri, hogy Krisztus tanítványaként vigyük haza a hallottakat és adjuk át az otthon maradtaknak.

Lakatos Nella
kerületi jegyző

„Legeltessétek az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra...” (1Péter 5,2.a)

Presbiteri konferencia Nagybánya Egyházmegyében

2019. szeptember 7-én tartotta a Nagybányai Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége a XI. Konferenciáját a Koltó egyházközség református templomában. A konferenciára Pál apostol efézusi gyülekezethez írott „búcsúbeszéde”, az ApCsel 20.28 verse volt a hívó szó. Közel százán válaszoltak pozitív módon a meghívásra.

Isten ígését az egyházmegye esperese, **Gellén Sándor Károly** tartotta Jakab levelének 5.19-20 versei alapján. Igehirdetésében figyelmeztet arra, hogy mint keresztyén emberek felelősségünk egymással törődni, hiszen Isten bízott meg ezzel a feladattal. Választ keresett azokra a mindannyiunkat foglalkoztató kérdésekre, hogy miért járnak kevesebben templomba és mit teszünk, hogy ezen változtassunk. Hogyan gyakorolom hitemet én, mint presbiter, akarom-e felvállalni a rám bízott feladatokat és hányszor vállaltam fel, valóban Krisztus igazságáért harcolok, mi az egyház, kik a tagjai. Kiemelte a példamutatás, a hit gyakorlásának a fontosságát, az igazság kimondását. Keserűen állapította meg, hogy a külföldre távozott egyháztagjaink keresztelni hazahozzák gyermekeiket, de soha templomba nem mennek, mások elhagyják egyházunkat és más felekezetek fele irányulnak, sokan iránytévesszetteké válnak. Presbiterekként törődnünk kell ezekkel az emberekkel is. Mindenünk szívére kellene helyezzen egy-egy tagot, akinek üdvösségéért felel, és nagyon jó jegyezzük meg-figyelmeztet az esperes úr-, hogy Isten előtt nem csak a magam lelkéért felelek. Isten egy feladatot adott, és nem mindegy hogyan hajtjuk végre a parancsot. Merjünk felelősséget vállalni, mert ettől is függ, hogy milyen lesz a jövő egyháza.

Lakatos Nella szövetségi elnök üdvözölte a megjelent esperest, előadót, lelkipásztorokat, presbitereket, Tóth András kerületi elnököt, Illés Jenőt, a Szatmári egyházmegye szövetségi elnökét. Köszöntő szavaiban fehérvja a presbiterek figyelmét arra, hogy legyenek Jézus Krisztus jó tanítványai és Cseri Kálmán szavait idézi: „Az igazi tanítvány a lelkek mentésében jár, aminek váltsága olyan drága, hogy azt senki meg nem adhatta, hanem az Isten Fiának kellett meghalni érte. Ha pedig valamelyik lélek miatta elvész, Isten számon kéri rajta”, majd Túrmezei Erzsébet: *Mire van szüksége Jézus tanítványainak* című versét olvassa fel.

Nt. Ecsedi Árpád Koltó-Katalin egyházközségek lelkipásztora a 100. zsoltár 2-3. versével köszönti a megjelenteket és a szolgálat, példamutatás és a küzdés fontosságát emelte ki.

Tóth András kerületünk szövetségi elnöke Pál Ap.Csel 20.28 versével üdvözli a konferencia résztvevőit és közli azt, hogy ezt a vezérigét határozták meg az idej presbiteri tevékenységek mottójául. Beszél a kerület presbiteri munkájáról, a képzésekről és azok folytatásának terveiről.

Az előadás meghallgatása előtt a Nagybánya-Óváros vegyes kara *Nagy Emese* kántor vezetésével tette meghittebbé a konferencia munkálatait.

Nt. Higyed János Mátyás Szatmár –Kültelek Református Egyházközség lelkipásztora volt az előadója a konferenciának, témája kapcsolódott az év igei verséhez.

Az előadás három részből áll : „Viseljete gondot azért

magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek vigyozókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére.”, Péter a vízen jár, Vezetni és dönteni.

Az első részben az előadó elemzi nyolc pontban az ige szerkesztési jegyeit, kiemeli Pál figyelmeztető szavainak célját, aki példaképe a keresztyén püspökök és előjárók előtt. Beszél arról az időszakról, amikor a presbiteri egyházvezetés életbe lépett, hogy bízta Pál az egyházi vezetést a vénekre, episzkoposzokra, majd az Ó – és Újszövetségből vett példákkal beszél a presbiteri eszményképről, ami Péter és Pál munkássága nyomán alakult ki. Külön kiemeli az akkori előjárók feladatait, mint az igazságtevés, békítés, feddés, aminek közösségi visszatartó ereje volt a mai álhümanos büntakargatással szemben. Beszél Kálvin irányadó tanításairól, amikor az egyházban fontos szerepe volt a rendnek és az egyházfegyelemnek, ami az elmúlt 30 évben teljesen megváltozott.

Az előadás második részében Péter történetét vázolja föl, amikor Jézus szavára elindul a vízen, rimánkodik a süllyedés pillanatában, Jézus megragadja és kimentti. Nekünk presbitereknek is el kell gondolkodnunk azon, hogy ki az, aki megtartja a gyülekezetet, ki az, aki fenntartja az egyházat. A válasz: csak az, aki Jézusra néz, ahol felismerik, hogy Jézus az Isten Fia. Abban a gyülekezetben, ahol nincs Jézusra nézés, nincsenek tekintettel egymásra sem, s ahol nem Jézus az Úr, ott nagy a baj – hangsúlyozza az előadó.

Előadásának harmadik részében a vezetés 5 dimenziójáról beszél: a lelki vezetés-aminek alapja a Szentírás, a vezetésnek Víziója van, a vezetés tartást – magatartást jelent, a vezetésnek stílusa van, a vezetés irányít, a vezetésnek irányítania kell.

Az előadást kérdések, hozzászólások követték. Az elnökasszony a szövetség vezetősége nevében köszönetét fejezte ki az igehirdetőnek, előadónak, házigazda lelkipásztornak, a kórusnak a szolgálatát és Isten áldását kérte életükre. Ugyanakkor jutalmazta azokat a presbitereket, akik 4-5 alkalommal is jelen voltak az egyházmegyében megtartott presbiteri képzésen, amit a sárospataki professzorok tartottak.

Lakatos Nella, megyei elnök

Presbiteri Konferencia Sólyomkőváron

Az Egyházmegyei Presbiteri Szövetség idén is megszervezte őszi konferenciáját Sólyomkőváron, ahová közel 150 résztvevő jött el.

A megnyitó istentiszteleten **Bogdán Szabolcs** esperes hirdette az Igét a 2Krón. 18,1-4 versei alapján. Jósafát, Júda királya Istennek tetsző életet élt, és eszerint kormányozta az országot. Ennek ellenére fia feleségül vette Akháb, a bálványimádó izraeli király lányát, és ezzel a politikai szövetséggel Jósafát hibát követett el. Emberi érdekeket követett és nem Isten érdekét. A világgal való barátságból mindig a hívő ember kerül ki vesztesen. Mert mindig a hívő kell engedjen és feladja elveit. Akhábnek nem Jósafát istene és hite kellett, hanem a hadserege. Jósafát

csapdába kerül és odaigéri seregét egy olyan harcba, amihez semmi köze nem volt. Utolsó pillanatban eszébe jut: kérdezzük meg az Urat erről. Mit akar az Úr az életünkkel? Fontos döntések előtt vigyük imádságban Isten elé életünket és mindig Őrá hallgassunk.

Az igheridetés után **Szűcs János**, a Presbiteri Szövetség megyei elnöke köszöntötte az egybegyűlteket, a szolgálattevőket és előadókat. Ezután felolvasta Tóth András, kerületi elnök köszöntő levelét, aki szolgálati elfoglaltsága miatt nem jöhetett el a konferenciára.

Egy rövid szünet után következett az előadás. **Nagy Róbert** désházai lelkipásztor tett bizonyosságot Nehémiás próféta életéről és szolgálatáról. A babiloni fogság után hazatérők Jeruzsá-

lemet romokban találták. Évekig nem történt előrehaladás a munkálatokban. Egy küldöttség meglátogatta Nehémiást és arra kérte, hogy legyen segítségükre a felújításokban. Nehémiás mielőtt bármit tenne, három hónapig az Úrhoz imádkozik. A mély imaélet elengedhetetlen a szolgálathoz. Ezután titokban végigjárja Jeruzsálem romjait és felméri az állapotokat. A presbiterek előbb imádkozzanak és azután mérjék fel a tennivalókat a gyülekezetben. „A kaszafenésre is időt kell szánni kaszázás előtt, mert különben erőlködés lesz a munka.” Nehémiásnak fájtak a romok. Neked fájnak-e a lelki romok, az üresedő templomok? Ezután Nehémiás mozgósítja a munkásokat, a szolgálattevőket: 39 munkacsoport dolgozott a fel-

újításokon. A lelkipásztor, a gondnok és a presbiterek mozgósítanak és mozognak a testi-lelki munkában. Nem kell megijedni a kritikáktól, mert ha Isten áldása van a szolgálatokon, akkor az a gyülekezet épülését és gyarapodását szolgálja.

Az előadás után kiscsoportos beszélgetések következtek, amelyen a lelkipásztorok irányításával a presbitereknek alkalmuk volt megosztani egymással gondolataikat és kérdéseiket az előadással kapcsolatban.

A konferencia szeretetvendégséggel ért véget, ezután mindenki lelkileg feltöltődve tért vissza gyülekezetébe, a romokat számba venni és szolgálatba állni.

Szőnyi Levente

Menjetek térjete vissza, kiki az ő anyjának házához...

Hazatérés napján részt vettem szeptember 1-jén a **Kakszentmártoni** református egyházközség templomában tartott hálaadó Istentiszteleten, ahol Nt. Kürti Tamás lelkipásztor Isten ígését olvasta a Mt.16,25-26 szerint: „Aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt, aki pedig elveszti az ő életét én érettem, megtalálja azt.”

Így van ez kedves testvéreim, mert Isten sem engedte elveszni ezt a kis községet, amelyet az 1970-es nagy árvíz után a kommunista rendszer fel akart számolni, kiköltöztetni a lakosságot erről a kis településről. De Istennek más terve volt. Llegyen hála mindazoknak, akik annak idején életük és szabadságuk árán ellenálltak, és nem engedtek az akkori hatalomnak ezen kis települést felszámolni.

Hála legyen az Úrnak, és az akkori jó hazafiaknak, hiszen nekik köszönhető, hogy az onnan elszármazottaknak van hova hazatérni ma is egy-egy ilyen alkalomra, találkozási az ottan maradottakkal, a rokonokkal és valamikori ismerősökkel, szomszédokkal, iskolatársakkal.

Istentisztelet után a gyülekezet lelkipásztora és felesége, valamint a presbitérium és nőszövetség szeretetvendégségre várták az összegyűlteket, ahol alkalmuk volt elbeszélgetni a múltból. Gondolom, egy-egy ilyen alkalom megrendezése még hosszú időnkig megmarad, hiszen ez által gyökereink életben maradnak/nem mennek feledésbe.

Illés Jenő PSz elnök

Indulataink

Érmelléki egyházmegye preszbiteri konferencia, melynek Magyarkéc adott otthont 2019.09.15-én. Nagytiszteletű **Mike Pál** magyarkéci lelkipásztor köszöntötte a konferenciára érkezettek. Figyelmünkbe ajánlotta azt a lelkes fiatal csapatot, akik dicsőítő énekekkel tettek bizonyosságot. Az igei szolgálatot Nagytiszteletű **Darabon Tibor**, ottományi lelkipásztor végezte az Apostolok Cselekedetei 19:1-7 alapján. Rámutatott arra, hogy Pál Apostol nem helyreigazítani akar, hanem teljessé tenni azt az utat, amelyet Apollós elkezdett. Isten mikor megformálta az embert, lelket lehelt bele. Mi már tudjuk, hogy van Szentlélek, megtapasztaltuk, éreztük, segítségül hívtuk. A mai világnak mindenre van válasza, így a Szentlélek gyümölcseire is (Gal. 5:22).

A szeretetre az érzelgősség, öröme a pénzen vásárolt jókedv, színes mámor, békességre azt mondja a világ, hogy légy önuralomban erős, jóságra a jótékonykodás, bölcsesség helyett ott a bölcselkedés, okoskodás, erő helyett inkább erőszakoszkodást látunk, élő hit helyett sajnálatos módon vallásoskodást. Efézust a tanítványok e parányi csoportja Szentlélekkel megtelve az ős Egyház egyik pillérévé tették. Mindennek a kulcsa a Szentlélekhez való kötődés. Segítsen minket mennyei Atyánk, hogy a Szentlélek munkája, Istenünk közelsége töltsön el bennünket. Ámen.

Mészáros János egyházmegyei főgondnok köszöntötte a megjelent lelkészeket, presbitereket, néhány gondolat megosztására kérte fel **dr. Tóth János**, Békés megyei területi elnököt, valamint **Tóth András** KR PSZ elnökét, és az előadás megtartására **Viski István**

fugyivásárhelyi lelkipásztort.

Ez az előadás mindannyiunkról szól: az indulatos presbiter, lelkipásztor, férj, feleség. Mennyire jellemző ránk, hogy a szó hallatán nem Jézus Krisztus jut eszünkbe! Filippi 2:5, hanem a mi indulataink, a mi sérelmeink, amelyek megmérgeznek bennünket.

Az indulat rövid idő alatt nagy rombolást és pusztítást tud végezni. Egy picit szó, egy furcsa hangsúllyal elmondott mondat hetekre, hónapokra, évekre tönkre tesz egy barátságot. A bevezető után 1Mózes 4:1-16 igei rész alapozta meg a folytatást.

A mi nagy problémánk nem az indulat, a mi nagy problémánk a bűn. Nem az indulatot kell a rossz forrásának tekintenünk, hanem a bűnt. Legtöbb embernek a bűnről az jut eszébe, hogy ez rossz. Ezzel két probléma is van. Nem a bűn valóságát értjük az alatt, hanem egy véleményt: nekem rossz, nekem nem tetszik, nekem fáj. A másik probléma a bűnnel, hogy a bűn nem rossz, hanem a bűn jó, ezért csinálják olyan sokan. Ha a bűn rossz lenne, senki sem csinálná, csak hogy kellemes, kényes, a bűn egy jó érzés. Nehezen lehet elmagyarázni egy embernek, aki bűnben él, hogy az rossz. Az a baj, hogy mi emberek a bűnt nem

úgy éljük meg, hogy az rossz. A bűn egy erő, olyan erő ami hat. Ki tud mozdítani, fel tud emelni,

önmagában nem jelent semmit, hatni akar ránk. Az indulat a kapu a bűn számára, amin betörhet, megjelenhet, de Isten lelke is egy erő, és ez is meg akar jelenni a világban. Ott is az indulat egy kapu, ajtón - ahogy Jézus Krisztus nevezte magát - jelenik meg. Emberi természetünkben benne van, hogy valami jót szeretnénk tenni. A valóság más, és itt létrejön egy hasadás.

Sok mindent szeretnénk, de nem az van, beszorulunk a vágy és a valóság közzé. Létrejön a lelkünk mélyén a megnyugvás hiánya és ez az indulat. Magyar nyelvünk nagyon szépen megragadja, hogy az indulat az, ami elindít egy úton, lök egy irányba, ami megmozdít. Mikor érezzük, hogy nincs megnyugvás a lelkünkben, vigyáznunk kell, mert az oroszlán ott ordít körülöttünk.

De van egy pont: Isten lelkének kijózanító szava. Mindig ott van, és a bűn visszafogható. Csak ez a pillanat van, mert ha a bűn kiárad, ott vége, nem lehet visszacsinálni. "A bűn az ajtó előtt leselkedik, és rád van vágyódása, de te uralkodj rajta." Ez nekünk is szól, az ember szeret uralkodni. Isten azt mondja: uralkodj a bűn felett. Ne a környezeteden, a körülötted élőkön, a bűn felett. Minden indulat, ami kiárad belőlünk, az minket fog pusztítani, az nekünk rossz, mert általunk megvalósul és visszafordul, ránk van vágyódása. A jó hír az, hogy minden bűn megállítható, a rossz hír az: nincs sok időnk megállítani. Csak egy lélegzetnyi idő van, hogy fülön csíphessünk és uralkodjunk rajta.

Végezetül Nagytiszteletű **Rákosi Jenő** ermelléki egyházmegye esperese egy igeverssel buzdította arra a jelenlevőket, hogy a negatív indulat folyamatát megállíthassuk. „De egyet teszek: ami mögöttem van azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért.” (Filippi 3:14) Ámen.

Papp László, presbiter

Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület

Presbiteri Szövetsége

Megjelenik negyedévenként

Szerkesztő bizottság: Veres Erzsébet sajtóreferens

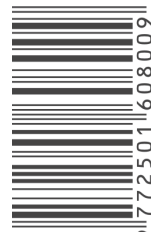
Tóth András KRE PSZ - elnök

Lakatos Nella

(Elérhetőség/e-mail: veres_zsike@yahoo.com)

Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

9 772501 608009